

Intervju: Klemen Žumer

V okviru gostovanja škofjeloške delegacije v Bruslju od 1. do 6. septembra smo obiskali tudi gospoda Klemna Žumra, ki nas je popeljal na ogled Evropskega parlamenta in približal delo zaposlenih v tej instituciji.

Klemen Žumer je Slovenec, ki se je že v mladih letih podal v tujino, spoznaval tuje svetove, tujo kulturo, tuje ljudi. Danes kot svetovalec dela v največji poslanski skupini EPP, Evropski ljudski stranki (krščanskih demokratih). Soustanovitelj klubov Slovencev v Londonu in Bruslju in podpredsednik NSi za Slovence po svetu, uživa v delu v Bruslju, kljub vsemu pa pogreša Slovenijo in želi, da bi svoje življenje živel tu, doma.

Kako se Belgijci po karakterju in kulturi po Vašem mnenju razlikujejo od Slovencev?

Najprej moram povedati, da ne poznam veliko Belgijcev, vsaj ne veliko več kot drugih evropskih narodnosti – v Evropskem parlamentu je okolje namreč izrazito mednarodno, ne belgijsko, saj smo kot Evropa v malem. Kar pa se Belgijcev tiče, bi lahko rekel, da smo si v nekaterih stvareh kar podobni: oboji smo na primer natančni, delovni, točni, pa tudi katoliška vzgoja nam je v bistvu skupna.

Kako je potekala Vaša pot iz Slovenije do Belgije?

Po končani gimnaziji sem odšel v Kanado in tam študiral štiri leta. Vendar sem želel živeti bližje Evropi, ker me je izredno zanimala. Kanada je zame postajala postopoma monotona in dolgočasna. Evropa je bolj multikulturna, raznolika ter dinamična, kot sem tudi sam. Potem sem šel študirat v London in Pariz in v tem času soorganiziral srečanja Slovencev, ki so tam živeli, da bi jih povezal med sabo. Bližal se je tudi čas, ko naj bi Slovenija postala članica Evropske Unije in naše vprašanje je bilo, na kakšen način lahko bodoči magistri ekonomije in mednarodnih odnosov sodelujemo. Med drugim smo na univerzo LSE povabili slovenskega ambasadorja g. Senjurja, ki je predstavil pomen EU za Slovenijo. Povabili smo tudi predstavnike Slovenije, ki so se spoznali na zunanje odnose Slovenije. Odzvala sta se g. Lojze Peterle in g. Janez Potočnik. Na Univerzi sta v naši organizaciji oba obiskala London in tako smo se spoznali. Pol leta kasneje je bil g. Peterle izvoljen za evropskega poslanca in takrat mi je na podlagi mojega znanja tujih jezikov in poznavanja evropskih zadev ponudil delo asistenta. Zame je bil to velik izziv in tako sem med prvimi Slovenci leta 2004 pričel delati kot asistent v Bruslju.

Kako je potekal "konkur", ki ste ga morali opraviti za delo, ki ga opravljate sedaj?

Med tem ko sem opravljal delo asistenta pri g. Peterletu, so se odprli razni razpisi za trajna delovna mesta za ustanove EU in sam sem bil pozoren na tista, ki so bila namenjena Slovincem. Leta 2006 sem se prijavil na enega od teh in tako sem pričel opravljati mednarodni izpit t.i. "konkur", ki je bil sestavljen iz šestih delov in v treh različnih jezikih. Konkur je bil razdeljen na dve etapi. Prva etapa je vsebovala štiri dele; prvi del izpita so bila vprašanja na obkroževanje – 50 vprašanj in časa je bilo 50 minut na temo splošne evropske kulture, družbe in politike, pa nekaj je bilo tudi logike vmes. V drugem delu smo morali napisati govor za predsednika Evropskega parlamenta na temo Turčije (takrat je bila ta tema

aktualna; danes bi verjetno pisali o Lizbonski pogodbi) v prvem tujem jeziku, torej angleščini. V tretjem delu smo dobili dokumente, ki so vsebovali 30 strani govorov in poročil iz Evropskega parlamenta; potrebno je bilo analizirati te dokumente, opredeliti argumente za ali proti, ter utemeljiti svoje mnenje. V zadnjem delu prve etape smo dobili besedilo v francoščini, ki smo ga morali povzeti in o njem napisati tudi svoje mnenje. Če si pri vseh štirih delih dosegel vsaj 50 odstotkov, si lahko nadaljeval z naslednjo etapo, ki je vsebovala ustne pogovore z osem-člansko komisijo v treh jezikih.

Koliko se vas je prijavilo na ta konkur?

Prijavilo se nas je 300. Uspešno opravila pa sva ga iz Slovenije le dva.

Kako ste Slovenci povezani med seboj v Belgiji? Kaj ste že ustvarili?

Prva stvar, ki smo jo ustanovili, je bil Klub Slovencev v Bruslju ki še vedno deluje in sicer na podlagi internetne strani www.bruslov.net, ki obvešča o prireditvah, srečanjih in dogodkih zanimivih za Slovence. Leta 2006 smo ustanovili tudi slovenski Nogometni klub Bruselj, ki se uspešno bori za naše barve v tako imenovani amaterski evro-ligi. Potem pa imamo v Slovenskem pastoralnem centru tudi skupino mladih, ki pripravlja diskusije na različne teme. Ta pastoralni center je izredno pomemben za nas Slovence, za srečanja, sv. maše in ker lahko nekomu nudi hitro in poceni prenočišče, ko pride v Bruselj. Če koga zanima stik z nami Slovenci v Bruslju, se lahko obrne na moj email klemen.zumer@europarl.europa.eu in z veseljem mu bomo odgovorili.

Glede na to, da delate v Evropskem parlamentu, me zanima, ali je težko usklajevati želje Slovencev in Belgijcev?

Slovenci slabo poznamo Evropski parlament in delovanje EU nasploh. Za EU v Bruslju dela več kot 50000 ljudi, ogromno pomembnih zadev se diskutira ter se o njih odloča. Kar 80 odstotkov slovenskih zakonov je že pod vplivom odločitev, ki so sprejete tu, v Bruslju. Slovenci velikokrat zamudimo priložnost, da bi bili v pravem trenutku na pravem mestu, da bi povedali svoje mnenje. To pa se dogaja predvsem zato, ker je Bruselj za Slovenijo daleč, novinarjev in ljudi, ki bi obiskali parlament ali se zanimali za naše delo pa veliko premalo. Zato še posebej hvala za Vaš interes!

Kako pa deluje stranka EPP, v kateri delate kot svetovalec?

To je največja poslanska skupina, ki deluje v Evropskem parlamentu. Njeno celotno ime je Evropska ljudska stranka – krščanski demokrati. To je poslanska skupina, ki združuje evropske poslance iz držav članic EU, ki pripadajo desno-sredinskim opcijam. Ti skupaj razmišljajo o evropskih vprašanjih, se eden od drugega učijo, iščejo dobre prakse in to potem na evropskem nivoju uporabijo za oblikovanje čim boljše evropske zakonodaje, ki pa velja seveda tudi doma. Članstvo v največji poslanski skupini je zelo pomembno saj imajo v njej slovenski evropski poslanci neposreden dostop do največ kolegov in s tem tudi večjo moč.

Kaj po Vašem mnenju Slovence privlači v Bruslju?

Slovenci Bruselj in Belgijo poznamo še kot deželo čokolade, piva in vafeljev. Vemo, da je država dobro razvita, in imamo do nje naklonjen odnos. Tu sicer ni toliko turizma kot v Parizu, a vseeno si mnogi radi ogledajo cvetje na glavnem trgu, kraljeve botanične vrtove ali se udeležijo festivala piva. Privlačna so tudi mesta, ki so nedaleč od Bruslja, kot na primer Brugge, Antwerpen ali Gent. Veliko Slovencev pa pride v Bruselj zato, ker je ta na nek način center Evrope in se odločijo, da bodo tukaj delali ali študirali. Kakor zame je za mnoge Slovence Bruselj »mesto dela« veliko bolj kot »mesto življenja«.

Veliko ste že potovali po svetu in ste imeli stike s Slovenci, ki živijo tudi drugje po svetu. Kako pa so drugje organizirani?

Najbolj organizirane skupnosti Slovencev po svetu so najprej v Argentini, Kanadi in Združenih državah Amerike. V Buenos Airesu, 14.000 km proč od doma, imamo Slovenci kar 6 izredno dobro organiziranih slovenskih domov, kjer so dnevno srečanja dramskih, športnih, folklornih, študijskih in drugih skupin; v Clevelandu v ZDA na primer pa lahko kar na mnogih fasadah hiš opaziš slovenske nageljne. Če koga zanima stik z mladimi Slovenci v Argentini naj obišče www.sloarg.com! Potem so Slovenci zelo močni tudi v Avstraliji in v Evropi. S prijatelji se večkrat udeležimo srečanj s Slovenci v Nemčiji in tako bomo na primer 10.10. v Stuttgartu na letnem posvetu mladih igrali nogomet in se pogovarjali o sodelovanju. Slovenci so v državah po svetu prepoznavni kot pridni in uspešni, imajo pa zelo različne pogoje. V Argentini je vsakodnevno življenje, predvsem zaradi slabe varnosti, težje kot na primer v Kanadi.

Katera pa je bila za Vas najtežja stvar, s katero ste se morali soočiti, ko ste se preselili v tujino?

Kulturni šok sem doživel takrat, kot sem šel prvič živet čez ocean v Kanado. Ponavadi je tako, da privajanje na novo okolje traja okrog tri mesece. Na začetku je človek navdušen, novo okolje je zanj zanimivo, spoznava druge in drugačne ljudi, nov način razmišljanja. Potem začne postopoma dojemati razlike in pogrešati domače okolje. Nekateri lahko celo padejo v depresijo ali pa celo začnejo zavračati okolje, v katerega so se preselili. Najtežji del dela v Bruslju je bilo zame dejstvo, da delaš skoraj 24 ur na dan, ves čas si aktiven. Zdaj jeseni in pozimi je tu na severu Evrope večkrat tema, ko greš zjutraj v službo in tema, ko se vračaš domov.

Če bi morali še enkrat izbirati, bi izbrali tokrat Bruselj ali Slovenijo?

Na dolgi rok bi rajši živel v Sloveniji. Slovenija je lepša in od gora do našega odprtega morja (za katerega se tudi v Bruslju borimo) je kvaliteta življenja višja. Pa seveda, v Sloveniji imam prijatelje in družino.